

Krigsreservemandskab, naturligtvis i Krigstid, og Krigstid opstaaer, saasnart der udgaaer Beslutning i en vis Form om, at man skal sætte sig paa Krigsfod; men videre strækker Krigsbestyrelsens Ret sig heller ikke. Dersom mit Forslag derimod ikke gaaer igjennem, er det vel muligt og endog høist sandsynligt, at den omhandlede Mand kan indkaldes i den hele Tid af de 8 Aar. For at kunne hderligere gjøre sig en Forestilling om, hvad det vil sige og hvorlibet snevre Grændser for Krigsbestyrelsen der stilles ved det Forslag, jeg har gjort, skal man lægge Mærke til, at ved at fastholde Mandskabet til Tjeneste, til Fredstjeneste, uden nogen extraordinair Foranstaltning, i 4 Aar, vil efter de nærværende Forhold staae imellem 24 og 28,000 til Krigsbestyrelsens Raadighed blot af Kongeriget alene. Der vil være et fuldkomment Forhold i disse Talsforskelle for alle de forskjellige Vaabenarter; dog vil, saavidt jeg kan skjønne, men jeg kan ikke sige det med samme Sikkerhed, Artilleriet have en Overflødighed fremfor de andre Troppesafdelinger af Mandskab. Naar man nu regner efter, hvilke Penge midler der staae til Bestyrelsens Raadighed, uden at tye enten til nye Love eller, hvortil Berettigelsen her kunde være tvivlsom, til en provisorisk Lov, vil man see, at 28,000 Mand fra Kongeriget, som forudsætter 17—18,000 Mand fra de andre Landdeles Side, tilsammen nogle og fyrgetyve tusinde Mand, allerede vil forarsage en Udgift af henved 50,000 Rd. om Dagen, som ikke skaffes tilveie saa overmaade let; man vil altsaa see, at der i mit Forslag ikke er nogen generende Begrænsning — man kan ruste sig vidt. Dersom vi tage Hensyn til Stillingen i Fredstid og tænke os en Organisation, som jeg vilde kalde en meget forstandig, som gik ud paa, at hver Bataillon skulde kunne udfyldes med Mandskab indtil omtrent den dobbelte Styrke af den, den har som Linie, saa vil man i de 4 første Aars Mandskab og i det Høieste 1 Aar til af Krigsreserven have en saa stor Mandskabsstyrke, at den nuværende Bataillon, deelt i 2 Dele, vilde blive henimod 1600 Mand stærk. Til et større Tal findes ikke Midler i nogen Retning, hverken som Personer eller som Penge.

Reelle Banffeligheder foreligge her ikke ved de af mig stillede Forslag, og som Principspørgsmaal ligger Sagen saaledes for: Vil Kongen give sin Villigelse til Loven i den Skikkelse, saa er dermed ikke noget Princip traadt for nær, og vil Kongen ikke give sin Villigelse til Forslaget i den Skikkelse — fra os ligger det kun som et Forslag — saa beholde vi den anden Lov som den er, og saa er derved ikke skeet noget Indgreb i nogen som helst Ret. Dersom det var os, som kunde sige: det skal være Lov, saa var naturligtvis Stillingen tvivlsom; men vi kunne kun sige: det er det vi holde os overbeviste om er Lov og Praxis for nærværende Dieblik; det ønske vi fastholdt, saaledes at det kan blive Enhver klart, hvor stor den personlige Skat er, som han hder gennem Børnepligten, og denne personlige Skat er jo ikke alene angivet derved, at han bliver udfkrevet og underkafstet en Tjeneste, men netop angivet derved, netop begrændset derved, at man veed, hvor stor denne Tjeneste skal være; det er jo ganske vist, at dersom man kun krævede et Aars Tjeneste af dem, var den personlige Byrde langt ringere, end naar man kræver 8 Aars Tjeneste, altsaa naar man kræver 4 Aars Tjeneste, er Byrden kun halv saa stor, som naar man kræver 8 Aars. Ja, jeg vil gaae videre og sige, at den Byrde, som kræves af Mandskabet i de 4 første Aar, staaer i Forhold til den; der kræves af det i de 4 næste Aar, som 2 til 3. Det er nemlig langt lettere at bære denne Byrde, at hde denne Tjeneste i den yngre Alder, hvor Familielivet ikke endnu er indtraadt, end i de sidste 4 Aar, naar Familielivet som oftest er indtraadt. Naar man siger, at det kun er i Fredstid, og at Indkaldelsen i Uimindelighed kun er af kort Varighed, saa spørge man selve Befolkningen, som rives ud af sin Virksomhed i Midten af September Maaned — som det jo hyppigst er — man spørge Alle, som ere her tilstede og kjennde Forholdene, hvor stor en Byrde det er for de Paagaaende, Mandskabet, i den Tid at skulle være borte, og om ikke de, som kun have det Nødtørstige, let komme til at savne dette for denne Ydelses Skyld. Det er ikke Smaating, det dreier sig om; det er mangfoldige Folks